

tionen bestemme, at ansatte med forskning inden for disse områder ikke skal være omfattet af underretningsspligten efter stk. 1.

I stk. 3 præciseres arbejdstagerens pligt til at undlade at offentliggøre eller disponere over en opfindelse, før denne har modtaget institutionens bekræftelse på modtagelsen af underretningen.

Til § 11

Bestemmelsen pålægger institutionens ledelse at tage initiativ til en fælles drøftelse med de involverede arbejdstagere om muligheden for erhvervmæssig udnyttelse af retten til den foreliggende opfindelse. Der lægges hermed op til, at ledelse og arbejdstagere ad frivillighedens vej skal nå til enighed om udnyttelse af en rettighed, hvor dette er muligt.

Ved en fælles drøftelse kan arbejdstageren over for institutionen præsentere eventuelle ønsker om egenhændigt at udnytte rettighederne til opfindelsen.

Tilsvarende kan institutionen over for arbejdstager præsentere egne planer for udnyttelse af rettighederne, herunder institutionens ønsker til arbejdstagerens aktive medvirken i udarbejdelsen af patentansøgninger, rådgivning af licenstagere mv.

Parterne kan i fællesskab aftale, hvorledes offentliggørelse kan finde sted uden at skade rettighederne til opfindelsen, herunder en eventuel udsættelse af offentliggørelsestidspunktet, jf. stk. 3. Endvidere kan parterne i fællesskab udarbejde forslag til et rimeligt vederlag efter § 12.

Til brug for drøftelsen med arbejdstageren, skal institutionen lade udarbejde en vurdering af opfindelsen. Vurderingen bør - hvor dette skønnes relevant - indeholde en teknisk, juridisk og markedsmæssig bedømmelse af mulighederne for erhvervmæssig udnyttelse af opfindelsen.

Institutionen vil til støtte for udarbejdelse af ovennævnte vurderinger dels skulle etablere et begrænset internt administrativt beredskab, dels skulle gøre brug af eksterne rådgivere og konsulenter med særlig teknisk, juridisk eller markedsmæssig ekspertise. For så vidt angår sidstnævnte, forudsættes de enkelte institutioner at indgå samarbejdsaftaler med patentbureauer, innovationsmiljøer, forskerparker mv.

Stk. 2 indebærer, at en arbejdstager ikke må offentliggøre eller disponere over en opfindelse, hvis institutionen giver påbud herom. Påbudet skal nedlægges senest samtidig med bekræftelsen efter stk. 10, stk. 3.

Institutionen kan udstede et sådant påbud, hvor der er behov for en nærmere vurdering af oprindelsens erhvervmæssige potentiale. Institutionen kan endvidere udstede et sådant påbud, hvor offentliggørelsen

skønnes at kunne hindre en eventuel erhvervmæssig nyttiggørelse - herunder at kunne skade mulighederne for at beskytte de til opfindelsen knyttede rettigheder. Påbudet bør ophæves, så snart en offentliggørelse vurderes at være uden skadevirkning. Institutionen kan ikke uden accept fra de involverede arbejdstagere udstede påbud med virkning ud over 4 måneder fra tidspunktet for underretningen efter § 10, stk. 1, svarende til den gældende frist i lov om arbejdstagers opfindelser.

Som offentliggørelse af en opfindelse anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udstilling, udbud, udnyttelse ved afbildning eller på anden måde.

Ved offentliggørelse forstås derimod ikke fortrolig indsendelse af manuskript eller ansøgning med henblik på faglig bedømmelse. Forslaget svarer til patentlovens § 2, stk. 2, og brugsmodellovens § 3, stk. 2.

Hvor en opfindelse alene udgør en mindre del af et forskningsresultat, kan institutionen beslutte, at pågældende forskningsresultat straks kan publiceres under forudsætning af, at selve opfindelsen ikke offentliggøres ved publiceringen. Hvor opfindelsen derimod udgør en central del af et forskningsresultat, må hele forskningsresultatet midlertidigt normalt anses for at være omfattet af påbudet.

Efter stk. 3 kan institutionen aftale med den pågældende arbejdstager, at 4-månedersfristen efter stk. 1 og 2 skal forlænges. En forlængelse af fristen i stk. 1 kan f.eks. komme på tale, hvor vurdering af en oprindelse forudsætter en særlig ekspertise, som må rekvireres uden for institutionens normale kreds af rådgivere og samarbejdspartnere. En forlængelse af fristen i stk. 2 kan f.eks. komme på tale hvor der er behov for at udarbejde og indgive patentansøgning, eller hvor retten til en given opfindelse alene kan udnyttes gennem særlig hemmeligholdelse.

Efter stk. 4 skal institutionen på baggrund af den gennemførte drøftelse træffe endelig beslutning om sin overtagelse af retten til en opfindelse efter § 8 eller at lade arbejdstageren bevare retten efter § 7 mod et krav om vederlag efter § 12, stk. 2. Institutionens afgørelse skal meddeles pågældende arbejdstager inden for den fastsatte 4 måneders frist, medmindre andet er aftale efter stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 5 indebærer, at institutionen fortaber alle rettigheder til opfindelsen, hvis den ikke har meddelt sin afgørelse efter stk. 4 til vedkommende arbejdstager inden for den fastsatte 4 måneders frist eller den særligt aftalte frist efter stk. 3. Pågældende arbejdstager kan i tilfælde heraf uden vederlag til institutionen selv udnytte rettighederne til opfindelsen.